

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Lubomíra Velce a soudců JUDr. Jiřího Körblera a JUDr. Zuzany Sváčkové ve věci žalobce: **město Říčany**, se sídlem v Říčanech, Masarykovo nám. 53/40, proti žalovanému: **Petr K.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, zast. JUDr. Miroslavem Enžlem, advokátem se sídlem v Praze 3, Chlumova 713/20, o zaplacení **68.840,-Kč** s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. září 2015, č.j. 12 C 41/2015-45,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se p o t v r z u j e.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 68.840,-Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 11.1.2015 do zaplacení a ve stejné lhůtě i povinnost zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.442,-Kč. Soud I. stupně tak zcela vyhověl žalobě, kterou se žalobce domáhal zaplacení zažalované částky s tvrzením, že se žalovaným uzavřel Dohoda o poskytnutí finančního příspěvku k zajištění posílení technické a dopravní infrastruktury, a to v souladu se Zásadami pro výstavbu ve městě Říčany. Žalovaný však finanční příspěvek ani po výzvě nezaplatil.

Žalovaný nárok uplatněný žalobou neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že zakoupil zasíťovaný pozemek na stavbu rodinného domu, žalobce nesouhlasil s napojením domu do kanalizačního řadu města a tím žalovanému vznikly další náklady. Dne 29.5.2013 obdržel od žalobce sdělení, že k jeho žádosti (o umístění stavby) je nutno projednat Zásady

pro výstavbu. Dne 5.6.2013 obdržel dopis od žalobce, že pozemek je vhodný k výstavbě rodinného domu a současně byl upozorněn, že když se žalobcem neuzavře dohoda (o poskytnutí finančního příspěvku) bude výsledek nepředvídatelný. Postup žalobce je podle něj nemravný, neboť uzavřením dohody o finančním příspěvku žalobce podmiňoval své souhlasné stanovisko s výstavbou rodinného domu.

Soud I. stupně provedeným dokazováním zjistil m.j., že účastníci dne 22.7.2013 uzavřeli Dohodu č. 504/2013/FP o poskytnutí finančního příspěvku. Žalovaný nemohl být jednáním žalobce donucen k podpisu uvedené dohody, neboť věděl o tom, že souhlasné stanovisko města (se stavbou rodinného domu žalovaného) není nezbytnou podmínkou úspěchu žalovaného ve stavebním řízení (vydání stavebního povolení). Vyjádření města Říčany coby samosprávného subjektu bylo pouze jedním z podkladů pro rozhodování ve stavebním řízení, navíc postavené naroveň vyjádřením ostatních sousedů. Byli i stavebníci, kteří neposkytli žalobci příspěvek, přesto stavební povolení dostali. Žalovanému záleželo na jistotě a včasnosti vyřízení stavebního povolení a již před podpisem předmětné dohody věděl, že stavba nebude připojena na kanalizaci.

Spornou dohodu soud I. stupně posoudil jako inominátní smlouvu podle § 51 občanského zákoníku platného do 31.12.2013 (dále jen „o.z.“) ve spojení s § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb. Podle soudu I. stupně smlouva obsahuje jasné a srozumitelné určení smluvních stran i jejich povinností a jde tedy o smlouvu v zásadě platnou. *Účelem smlouvy je vyjádřit částečný podíl žalovaného na nákladech posílení infrastruktury.* Žalobce jako hlavní investor financuje výstavbu/posílení infrastruktury, která umožní napojení staveb. Tato výstavba proto nesleduje výlučně obecný zájem, nýbrž také zájem individuální. V této souvislosti soud I. stupně odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 2532/2008. Pravidla pro výstavbu byla podle dohody (bod IV. 4) schválena zastupitelstvem a dohoda byla podepsána starostou. Protože nešlo o dispozici s majetkem obce, nýbrž o nabytí příspěvku do majetku obce, nebyl nutný souhlas zastupitelstva podle zákona o obcích. Soud I. stupně dále prověřoval platnost předmětné dohody podle § 39, § 3, § 49 o.z. Žalovaný netvrdil ani neprokazoval existenci tísňe ani nápadně nevýhodných podmínek a rovněž netvrdil, že by od smlouvy odstoupil ve smyslu § 49 o.z. Soud I. stupně účastníky uzavřenou dohodu neshledal jako neplatnou v rozporu se zákonem podle § 39 o.z., když zákon výslovně ani nepřímou dobrovolný příspěvek nezakazuje. V daném případě navíc příspěvek nebyl žalovaným poskytnut za možnost připojení na vodovod nebo kanalizaci, což by jinak bylo v rozporu s § 8 odst. 5 zák. č. 274/2001 Sb., nýbrž na výstavbu resp. posílení infrastruktury, přičemž potřeba zvýšení její výkonnosti je vyvolána rozsáhlou výstavbou rodinných domů v místě samém. Příspěvek je hrazen do městského fondu rozvoje a je zajištěno jeho účelové určení. Z uvedených důvodů soud I. stupně žalobě vyhověl a žalobci zároveň přiznal zákonný úrok z prodlení ve smyslu § 517 odst. 2 o.z. a vl. nařízení č. 147/1994 Sb., v platném znění, když žalovaný byl s plněním v prodlení ke dni 11.1.2015. Výrok o nákladech řízení soud I. stupně odůvodnil § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšnému žalobci vznikly náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 3.442,-Kč.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolání. Namítl, že soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávnému právnímu posouzení věci. Setrval na názoru, že *žalobce svým jednáním porušil dobré mravy ve smyslu § 3 odst. 1 o.z. při současném obcházení zákona č. 274/2001 Sb.* Z toho důvodu je podle něj sporná smlouva neplatná. Vzhledem k tomu, že odbor územního plánování požadoval uzavření dohody o finančním příspěvku, lze jen těžko hovořit o dobrovolnosti a svobodné vůli. Pokud má žalobce přímo sazebník, kolik má žadatel zaplatit za infrastrukturu, nejde podle žalovaného o platnou

smlouvu, ale jedná se o obcházení zákona. Žalované také zdůraznil, že pozemek koupil již zasíťovaný od majitele, který vybudoval sítě a bezplatně je daroval městu. Zejména z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne.

Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že by jej uvedl v omyl nebo že by jednal v rozporu s dobrými mravy. Podle žalobce byl žalovaný důkladně obeznámen s okolnostmi uzavírané dohody, což bylo prokázáno výpověďmi svědků H. a E. Rovněž se podle žalobce nejedná o obcházení zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť finanční příspěvek nebyl příspěvkem za připojení, ale dobrovolným příspěvkem na posílení jakékoliv infrastruktury na území města. Žalobce proto navrhl potvrzení napadeného rozsudku.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou, že splňuje náležitosti uvedené v § 205 o.s.ř., přezkoumal napadený rozsudek způsobem vyplývajícím z § 212, § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Soud I. stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, z provedených důkazů vyvodil odpovídající skutková zjištění, která následně příležitostně posoudil i po stránce právní. Žalovaný předmětem odvolacího řízení výslovně učinil otázku, zda se postup žalobce nepříčí dobrým mravům. I když se soud I. stupně v napadeném rozsudku explicitně nevyjádřil k tomu, zda se výkon práva žalobce nepříčí dobrým mravům (§ 3 odst. 1 o.z.) resp., zda sporná smlouva nebyla uzavřena v rozporu s dobrými mravy (§ 39 o.z.), lze jeho závěr z rozhodnutí implicitně dovodit, když morální nárok žalobce nepochybně vyplýval z toho, že to byl právě on, kdo jako hlavní investor financoval a financuje výstavbu resp. posílení infrastruktury, na kterou se měl žalobce možnost napojit a využívat ji a tím vlastně do jisté míry došlo ke zhodnocení jeho nemovitosti.

Podle § 2 odst. 3 o.z. účastníci občanskoprávních vztahů si mohou vzájemná práva a povinnosti upravit dohodou odchylně od zákona, jestliže to zákon výslovně nezakazuje a jestliže z povahy ustanovení zákona nevyplývá, že se od něj nelze odchýlit. Odvolací soud se neztotožňuje s názorem žalovaného, že v daném případě žalobce obcházel zák. č. 274/2001 Sb. (konkrétně § 8 odst. 5) a naopak souhlasí se závěrem soudu I. stupně, že v daném případě plnění žalovaného je příspěvkem na vybudování resp. posílení technické a dopravní infrastruktury města, nikoliv platbou za připojení na vodovod nebo kanalizaci, přičemž na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že snad v době podpisu sporné smlouvy byly inženýrské sítě již vybudovány (srovnej přiměřeně rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.2.2013, sp. zn. 33 Cdo 3225/2011). Skutečnost, že žalobce má stanoven sazebník příspěvků na posílení infrastruktury, podle názoru odvolacího soudu jen přispívá k transparentnosti jednání žalobce se všemi zájemci o výstavbu v obci. Srovnávat žalobce s ostatními účastníky stavebního řízení (sousedy), kteří by podle žalovaného mohli rovněž požadovat finanční příspěvek, není na místě, neboť tyto případní ostatní účastníci stavebního řízení, narozdíl od žalobce, dopravní a technickou infrastrukturu města nestaví a neudržují ji.

Ze shora uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil.

Výrok o nákladech odvolacího řízení má oporu v § 142 odst. 1 a contario ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř., když v této fázi řízení se úspěšný žalobce náhrady nákladů výslovně

vzdal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně. Přípustnost dovolání přezkoumá za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř. dovolací soud.

V Praze dne 15. června 2016

JUDr. Lubomír Velc v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ilona Jiranová